

---

30 juni 2013

---

*Binnenkort is dat 10 jaar geleden dat we van zelfstandige parochie overgingen tot een Geloofsgemeenschap als onderdeel van de Martinusparochie in Cuijk.
In het juli nummer van dit blad in 2013 schreven we het onderstaande artikel:*

WAAR GAAT HET OM?

Op 30 juni was er -zoals sinds jaar en dag 's zondags om 10.00 uur- een viering in onze kerk. Piet Vermeeren ging voor in de laatste zondagsviering van de zelfstandige parochie H.Lambertus van Groot-Linden.

Omdat het geen echt feestelijk moment betrof, was de viering sober gehouden maar daarom niet minder indrukwekkend mede omdat alle aanwezigen zich bewust waren van het gedenkwaardige moment in de geschiedenis. Vooral dankbaarheid om wat de parochie Linden betekend heeft gedurende bijna 450 jaar. Geen woorden, die frustraties of pijn zouden kunnen ophalen over de standpunten of beslissingen van het bisdom en degenen die de koers ervan steunen, maar stilstaan bij waar het om draait.

Piet liet ons uitdrukkelijk stilstaan bij de kern via de woorden van Sint Augustinus:

**“De liefde tot God en de liefde voor de Medemens
zijn de twee vleugels die je dragen.
Zoals een duif kun je op één vleugel niet vliegen.
Je kunt God niet bereiken zonder beide vleugels”**

Ieder mens heeft het leven gekregen. Hij heeft er zelfs niet zelf om gevraagd.

Het gaat erom wat hij met dat leven doet.

In elke religie of levensbeschouwing gaat het in wezen om het mysterie van het leven, waarvan het zichtbare deel begint bij de geboorte en eindigt bij de dood.

Voor iedereen maar zeker voor ons ‘gelovigen’ bevat de boodschap van Jezus Christus heel veel waardevolle gedachten, die de moeite waard zijn om mee te nemen op de tocht door dat zichtbare leven. Of zoals Piet ook weer verwoordde via zijn motto:

**Zoek vooral God,
luister naar de boodschap van Jezus Christus,
en denk zelf.**

Daarmee is de kern andermaal beschreven en voor de rest is het veel franje.

De kerken en ook andere religies met hun organisaties er om heen, hebben die franje zelf geweven.

Het gaat dan zoals in heel de geschiedenis over organisatie en macht, soms tot zelfverheerlijking toe.

Daarmee is niet gezegd dat kerken helemaal geen goed gedaan hebben. Uit de geschiedenis valt te leren dat de kerk altijd een belangrijke rol heeft gespeeld in het onderwijs en de zorg voor zieken. Ook nu nog spelen parochies op veel plaatsen een belangrijke rol op het terrein van diaconie (denk maar aan voedselbanken en kerstpakkettenacties), ontwikkelingssamenwerking, verenigingsleven, catechese- en opvoedingsactiviteiten enz.

Het zij wederom gezegd: de kerk dat zijn wij zelf en niet de franje.